

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1974

N:o 23—26

Innehåll: Nr 23. Landskapslag om avloppsvattenavgift.
Nr 24. Landskapslag om understöd för vattenvård.
Nr 25. Landskapslag om landskapsgarantier åt industrier för investeringar i vattenvård.
Nr 26. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten.

Nr 23.

LANDSKAPSLAG

om avloppsvattenavgift.

Föredragen för Republikens President den 15 mars 1974.

Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1974.

I enlighet med Landstingets beslut¹⁾ stadgas:

1 §.

Kommun har rätt att i ersättning för kostnaderna för avledande och renande av avlopps- och regnvatten uppbära avloppsvattenavgift i enlighet med vad i denna lag stadgas.

2 §.

Avloppsvattenavgiften skall erläggas av ägare till eller av med ägare jämställd innehavare av fastighet, som är ansluten till kommunens avloppsverk.

Vad i 1 mom. är stadgat om fastighetsägare gäller på motsvarande sätt legotagare, som med stöd av tomt- eller jordlegoavtal innehar fastighet.

3 §.

Avloppsvattenavgift består av anslutningsavgift och bruksavgift.

4 §.

Anslutningsavgift erlägges för att täcka

kostnaderna för byggande av avloppsledningar och till dem anslutna anläggningar för behandling av avloppsvatten. Såsom byggnadskostnader beaktas utom de medel, som redan använts för byggande av anläggningen, även det belopp, som kan beräknas bli erforderligt för att försätta anläggningen i sådant skick, att i 1 § nämnda åtgärder ändamålsenligt verkställs.

Som grund för fastställande av anslutningsavgiften kan tagas något av följande alternativ:

- 1) tomtens areal och våningsyta;
- 2) de på fastigheten belägna byggnadernas våningsyta;
- 3) antalet lägenheter i byggnaderna på fastigheten och byggnadernas våningsyta; eller
- 4) annan grund, som är jämförbar med de i punkterna 1—3 nämnda.

Vid fastställande av anslutningsavgift kan även fastighetens bruksändamål beaktas.

Blir storleken av den enligt 2 mom. beräknade anslutningsavgiften av särskild orsak uppenbart oskälig, skall avgiften be-

¹⁾ Ls framst. nr 7/1973—74 Lt.

Lu. bet. nr 4/1973—74.

Stu. bet. nr 9/1973—74.

stämmas enligt den nytta fastigheten har av att avloppsvattnet avledes och renas.

Förändras de omständigheter, enligt vilka anslutningsavgiften fastställts, kan avgiften justeras i enlighet därmed.

5 §.

Grund för fastställande av bruksavgift är den mängd vatten som användes i fastigheten.

Om bruksavgift, som fastställts i enlighet med 1 mom. till följd av avloppsvattnets beskaffenhet eller mängden därav eller av annan orsak uppenbart måste anses för stor eller för liten, eller om vattenmängden icke kan mätas på lämpligt sätt, skall detta och den nytta fastigheten har av avledandet av vattnet beaktas vid fastställandet av bruksavgiften.

Kommun som äger avloppsverk har rätt att av vattenverk erhålla uppgifter om de fastigheters vattenförbrukning, vilka anslutits till kommunens avloppsnät.

6 §.

Taxa innefattande detaljerade grunder för fastställande av avloppsvattenavgift godkännes av kommunens fullmäktige. Fullmäktiges beslut skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse.

7 §.

Skyldighet att erlagga avloppsvattenavgift gäller från det fastigheten anslutits till allmänt avlopp.

8 §.

Avloppsvattenavgiften fastställs och debiteras av kommunens styrelse. Bruksavgift kan fastställas och debiteras även av annan i reglemente eller instruktion bestämd kommunal myndighet.

9 §.

Innan anslutningsavgift fastställs, skall den betalningsskyldige bevisligen delgivas det förslag till anslutningsavgift som gäller för honom. Anmärkning mot förslaget skall inlämnas till kommunens styrelse inom 14 dagar från delgivningen.

Beslut om anslutningsavgift skall bevisligen delgivas den betalningsskyldige.

I 1 och 2 mom. avsedda förslag och be-

slut kan utan hinder av stadgandena i 8 § lagen om delgivning i förvaltningsärenden (FFS 232/66) delgivas även så, att förslaget eller beslutet i rekommenderat brev inlämnas till posten under fastighetens adress eller under annan vederlig adress för fastighetens ägare eller innehavare.

10 §.

Kommunens styrelse fastställer debiteringsperioderna för bruksavgiften. Styrelsen kan även besluta, att bruksavgifter som uppbäres för kalenderår eller annan period, skall utgå såsom förskottsrate i motsvarighet till vattenförbrukningen under föregående debiteringsperiod, varvid den slutliga avgiften fastställs sedan den verkliga förbrukningen konstaterats vid debiteringsperiodens utgång. Härvid skall till den betalningsskyldige utan dröjsmål återbäras överbetalt belopp eller ock skall det bristande beloppet särskilt uppbäras.

Kommunen skall tillstålla den betalningsskyldige debetsedel, av vilken skall framgå den förbrukade vattenmängden och avgiftens belopp. Om bruksavgift uppbäres genom förskottsrate, skall av debetsedeln framgå den under föregående debiteringsperiod förbrukade vattenmängden samt hur stor del därav förskottsbeloppet motsvarar.

Betalningsskyldig äger rätt att inom sju dagar efter det han erhållit debetsedel framställa anmärkning hos i 8 § avsedd myndighet. Med anledning av anmärkningen skall beslut fattas och slutlig debetsedel tillställas den betalningsskyldige.

Påföres bruksavgift med tillämpning av 5 § 2 mom. skall förslag innehållande grunderna för avgiften delgivas den betalningsskyldige, innan avgift för fastigheten första gången fastställs. Angående delgivning av förslag och inlämnande av anmärkning skall vad i 9 § är stadgat om anslutningsavgift äga motsvarande tillämpning. Ändras grunderna för avgiften senare, skall samma förfarande iakttagas.

11 §.

I beslut om fastställande av avloppsvattenavgift sökes ändring genom besvär hos länsstyrelsen inom 30 dagar.

Beträffande beslut som avses i 10 § 2 mom. räknas besvärstiden från ingången av den tid varom stadgas i 10 § 3 mom. eller, om

anmärkning gjorts mot debiteringen, från delfäendet av slutlig debetsedel.

12 §.

Anslutningsavgiften får betalas i tre årliga rater. På raterna räknas sju procents ränta från början av det kalenderår som närmast följer efter debiteringen av den första årsraten. Försenas inbetalning av årsrat, skall på beloppet erläggas fem procents tillägsränta, räknat från början av den kalendermånad som följer efter förfallodagen.

Bruksavgift skall, oaktat besvär anförts, erläggas under den tid som angivits i debetsedeln eller i den på grund av anmärkning utfärdade slutliga debetsedeln. Betalas bruksavgift eller rat därav icke inom den av kommunens styrelse bestämda tiden, skall på det förfallna beloppet erläggas 12 procents ränta, räknat från förfallodagen.

Till betalning förfallen icke erlagd avloppsvattenavgift får utsökas hos den betalningsskyldige i den ordning som är stadgad för indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

13 §.

Övergår fastighet till ny ägare eller innehavare, svarar även han för sådan avloppsvattenavgift jämte ränta, som varit obetald högst fem år, räknat från ingången av det kalenderår som följer efter debiteringsåret.

Avlyftes eller nedsattes avloppsvattenavgift på grund av besvär, skall kommunen återbetala det överbetalda beloppet jämte ränta från inbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt den av Finlands Bank sistnämnda dag tillämpade lägsta diskontoräntan.

14 §.

Utan hinder av vad som ovan stadgats kan kommun besluta att anslutningsavgift icke skall erläggas.

För tomt eller annan fastighet, som överlåtits av kommun, skall anslutningsavgift icke erläggas, om ej rätt att erhålla sådan avgift förbehållits i överlåtelsehandlingen.

I jordlego- eller tomtlegoavtal, medelst vilket kommun utarrenderar tomt eller annat område, skall särskilt nämnas, huruvida legotagaren är skyldig att erlägga anslutningsavgift. Har sådan skyldighet icke ålagts legotagaren, får anslutningsavgift icke påföras honom.

15 §.

Kommun kan i enskilda fall överenskomma, att avloppsvattenavgift bestämmas på andra grunder än ovan stadgats. Även härvid bör grunderna vara skäligen och opartiska.

Har fastighetsägares eller -innehavares betalningsförmåga väsentligt nedgått på grund av sjukdom eller olycksfall eller av annan orsak, eller har han avlidit eller är indrivning av avgift uppenbart oskälig på grund av att byggnad förstörts eller annan skada på egendom inträffat, kan kommun enligt prövning på ansökan bevilja befrielse helt eller delvis från erläggande av avgift. Under samma förutsättningar kan även betalningsuppskov beviljas.

16 §.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1974. Redan före lagens ikraftträdande kan förberedande åtgärder vidtagas samt taxor godkännas och fastställas.

Anslutningsavgift skall icke erläggas,

1) för fastighet, för vilken ersättning betalts eller betalas enligt landskapslagen den 18 juli 1956 om stadsplan för Mariehamns stad (22/56) eller enligt landskapslagen den 22 december 1959 om reglering av byggnadsverksamheten (29/59) eller för vilken indrivning av sådan ersättning förfallit på sätt som avses i 143 § 5 mom. i sistnämnda lag;

2) för tomt som kommun överlätit före den 1 januari 1960 eller ock överlätit därefter utan att enligt landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten förbehålla sig rätt till särskild uppbörd av ersättning; samt

3) för fastighet beträffande vilken överenskommelse före denna lags ikraftträdande ingåtts om erläggande av anslutningsavgift eller därmed jämförlig avgift.

I fråga om legotomt eller -område, som kommun utarrenderat före denna lags ikraftträdande, skall anslutningsavgift icke erläggas, om ej i legoavtalet särskilt förbehållits rätt till ersättning för byggande av allmän avloppsledning med tillämpning av i landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten stadgade principer.

Besluter kommun i enlighet med 14 § att anslutningsavgift icke skall erläggas, bör för tomter och övriga områden, för vilka med stöd av 2 och 3 mom. anslutningsavgift ej

annars borde betalas, i bruksavgift erläggas endast hälften av beloppet enligt den i 6 § avsedda taxan. Denna lättnad gäller under tio år från dagen för ovan avsett beslut eller, i det fall att fastigheten ännu ej anslutits till det allmänna avloppsnätet, tio år från anslutningen. Lättnaden berör icke fastighet, som då beslutet fattades varit ansluten till allmänt avloppsverk längre tid än tio år.

Vad i 4 mom. är stadgat tillämpas även på fastighet, för vilken i denna lag avsedd anslutningsavgift erlagts, innan i 14 § 1 mom. avsett beslut fattats.

Besluter kommun, som fattat i 4 mom.

Mariehamn, den 14 december 1973.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahlman
victalman

Olof Jansson
victalman

Nr 24.

LANDSKAPSLAG

om understöd för vattenvård.

Föredragen för Republikens President den 15 mars 1974.

Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1974.

I enlighet med Landstingets beslut¹⁾ stadgas:

1 §.

För att främja åtgärder, vilka avser att förhindra förorening av vattendrag och vatten samt att bevara och förbättra vattendrags självreningsförmåga, kan av landskaps medel beviljas understöd i enlighet med vad i denna lag stadgas.

I 1 mom. avsett understöd benämnes i denna lag vattenvårdsunderstöd.

2 §.

Vattenvårdsunderstöd kan beviljas kom-

mun, kommunalförbund eller samfund, som grundats för vattenförsörjning och anläggande av avlopp och som tjänar en större konsumentgrupps behov.

Enskild näringsidkare, som innehar anläggning som tjänar en större konsumentgrupps behov kan beviljas vattenvårdsunderstöd om förhållandena är sådana, att i 1 mom. angivet samfund ej utan svårighet kan bildas och det är uppenbart att driften av anläggningen skapar behov av vattenvårdande åtgärder.

Vattenvårdsunderstöd skall sökas hos landskapsstyrelsen.

¹⁾ Ls framst. nr 4/1973—74 Lt.

Leu. bet. nr 1/1973—74.

Stu. bet. nr 5/1973—74.

3 §.

Förutsättning för beviljande av vattenvårdsunderstöd är

1) att åtgärden bör anses erforderlig och ändamålsenlig för att i 1 § nämnda mål skall uppnås;

2) att för åtgärden uppgjorts en godtagbar plan jämte kostnadsförslag, vid vars utarbetande den allmänna regionala planen för vattnens användning beaktats, om sådan finns; samt

3) att åtgärden avser byggande av sådant reningsverk för avloppsvatten, vars reningsgrad minst motsvarar den grad som landskapsstyrelsen bestämt, eller att åtgärden avser anläggande av sådan utlopps- eller överföringsledning och därtill anslutet pumpverk, som med beaktande av vattenvårdssynpunkter kräver avsevärda merkostnader.

4 §.

För reningsverk för avloppsvatten kan understöd beviljas för kostnaderna för verkets planering och byggande samt i fråga om utlopps- och överföringsledning jämte därtill anslutet pumpverk för byggnadskostnaderna.

5 §.

Vattenvårdsunderstöd kan beviljas till högst 30 procent av de i 4 § avsedda kostnaderna. Har sökanden för dessa kostna-

der beviljats lån av landskapets medel eller lån, för vilket landskapet betalar räntestöd får understödets och lånets sammanlagda belopp vara högst 60 procent av ovan avsedda kostnader.

Understödet erlægges i två rater så, att under byggnadsskedet betalas två tredjedelar och en tredjedel efter det arbetet blivit färdigt. Förutsättning för att den senare raten skall erläggas är, att arbetet har blivit utfört på godtagbart sätt.

6 §.

Landskapsstyrelsen övervakar användningen av vattenvårdsunderstöd.

Den som erhållit understöd är skyldig att lämna landskapsstyrelsen för övervakningen erforderliga uppgifter.

7 §.

Användes vattenvårdsunderstöd på annat sätt än vad som förutsattes när understödet beviljades, kan understödet återindrivas. Om återindrivning besluter landskapsstyrelsen.

8 §.

Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

9 §.

Denna lag träder omedelbart i kraft.

Mariehamn, den 14 december 1973.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahlman
vicetalman

Olof Jansson
vicetalman

Nr 25.

LANDSKAPSLAG

om landskapsgarantier åt industrier för investeringar i vattenvård.

Föredragen för Republikens President den 15 mars 1974.

Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1974.

I enlighet med Landstingets beslut¹⁾ stadgas:

1 §.

Som säkerhet för krediter, vilka för investering i vattenvård beviljas företag som bedriver industriell eller därmed jämförlig produktionsverksamhet, kan landskapsstyrelsen bevilja landskapsgarantier såsom i denna lag stadgas.

I 1 mom. avsedda landskapsgarantier kan givas oberoende av företagets storlek.

Då garanti beviljas, skall särskild uppmärksamhet fästas vid åtgärdernas betydelse för vattenvården.

2 §.

Landskapsgaranti kan beviljas som säkerhet för garantikreditens kapital, ränta och andra betalningsprestationer enligt kreditvillkoren.

Landskapsgarantin är i 10 kap. 8 § handelsbalken avsedd borgen, men kan, då fråga är om utländsk kredit även givas såsom proprieborgen.

Landskapsgaranti beviljas i allmänhet utan krav på motsäkerhet.

Då särskilda skäl så påkallar, kan landskapsstyrelsen dock kräva, att för garantikredit skall ställas av landskapsstyrelsen godkänd säkerhet, som även utgör säkerhet för landskapets regressfordran. Då fråga är om utländsk kredit, kan landskapsstyrelsen i stället för ovan avsedd säkerhet kräva sådan motsäkerhet för landskapsgaran-

tin, som skall överlätas i landskapsstyrelsens besittning.

3 §.

Innan landskapsgaranti beviljas, skall landskapsstyrelsen införskaffa vattenstyrelsens utlåtande om investeringens ändamålsenlighet och betydelse för vattenvårdens främjande.

4 §.

På landskapsstyrelsen ankommer att övervaka garantikreditens användning.

Den som erhållit garantikredit är skyldig att lämna landskapsstyrelsen för övervakningen erforderliga uppgifter.

5 §.

Garantikrediter får samtidigt vara obetalda till ett belopp om inalles högst 750.000 mark exklusive räntor och andra prestationer, som skall erläggas utöver kapitalet. Motvärdet av kredit i utländskt mynt beräknas härvid enligt den försäljningskurs Finlands Bank noterat för ifrågavarande valuta vid tidpunkten för garantins beviljande.

6 §.

Angående i denna lag avsedda landskapsgarantier gäller i övrigt i tillämpliga delar vad i landskapslagen den 20 april 1966 om landskapsgaranti för industrier och vissa andra näringsgrenar (14/66) jämte däri senare vidtagna ändringar är stadgat.

Nämnda lags 5 § 1 och 2 mom. skall dock icke härvid tillämpas.

¹⁾ Ls framst. nr 5/1973—74 Lt.
Leu. bet. nr 2/1973—74.
Stu. bet. nr 6/1973—74.

7 §.

Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Mariehamn, den 14 december 1973.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahlman
vicetalman

Olof Jansson
vicetalman

Nr 26.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten.

Föredragen för Republikens President den 15 mars 1974.

Utfärdad i Mariehamn den 28 mars 1974.

I enlighet med Landstingets beslut¹⁾ upphäves 86 §, 88 § 2 mom. och 89 § 2 mom. landskapslagen den 22 december 1959 om reglering av byggnadsverksamheten (29/59) samt ändras rubriken för 10 kap., 87 §, 88 § 3 mom., 89 § 3 mom., 90 § 1 mom., 91 § 1, 2 och 4 mom. samt 143 § 2 mom., såsom följer:

10 kap.

Om ersättning för anläggande av gata.

87 §.

Bör för tomts vidkommande enligt 85 § fastställd ersättning av särskild orsak uppenbarligen anses oskäligt stor, skall ersättningen fastställas med beaktande jämväl av den nytta gatan medför för tomtten.

Ökas eller minskas tomtens areal eller dess våningsyta, efter det den ersättning tomtägaren skall erlägga fastställts, skall ersättningen ökas eller minskas i enlighet med 85 §. Tilläggsersättningsskyldigheten uppkommer i den ordning, som i 89 § är

stadgat. Det ersättningsbelopp, som skall återbäras, skall erläggas vid anfordran.

88 §.

Utredning och förslag, som genom stadsstyrelsens försorg utarbetats för i 1 mom. avsett beslut av stadsfullmäktige, skola för framställande av anmärkningar hållas till påseende för allmänheten under minst trettio dagar efter kungörelsens publicerande. Rätt att framställa anmärkningar tillkommer även föreningar, vilka företräda tomtägarna.

89 §.

Även om tomt icke är bebyggd såsom i 1 mom. är stadgat, äger staden rätt att utfå ersättning för anläggning av gata, i den mån det med beaktande av den nytta tomtten har av gatan anses skäligt.

¹⁾ Ls framst. nr 7/1973—74 Lt.
Lu. bet. nr 4/1973—74.
Stu. bet. nr 9/1973—74.

90 §.

Stadsstyrelsen fastställer den ersättning, som tomtägare är skyldig att erlagga för anläggning av gata. Beslutet skall delgivas på sätt om delgivning av fullmäktiges beslut, som angår enskild person, är stadgat.

91 §.

Staden må, utan hinder av vad ovan är stadgat om ersättande av kostnaderna för gata, sänka i enlighet med detta kapitel fastställd ersättning eller helt avstå från densamma, medgiva lätnad i betalningsskyldigheten och träffa överenskommelse med ersättningsskyldig.

Staden tillkommer ej rätt att för tomt, som den överlätit, uppbära ersättning för anläggning eller ytbehandling av gata, med mindre rätt därtill förbehållits i överlåtelsebrevet.

Ersättning för anläggning av gata indrivs hos ersättningsskyldig i den ordning, som om utmätning av offentlig fordran är stadgad. Staden skall föra offentlig förteckning över icke erlagda ersättningar.

143 §.

Tomtägares skyldighet att ersätta kostnaderna för anläggning av gata skall avgöras

Mariehamn, den 14 december 1973.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahlman
vicetalman

Olof Jansson
vicetalman

enligt tidigare stadganden, därest **landskapsstyrelsen** genom beslut, som fattats innan denna lag trätt i kraft och som vinner laga kraft, fastställt beslut om tomtägares ersättningsskyldighet och de i landskapsstyrelsens beslut avsedda gatorna före denna lags ikraftträdande upplåtits för allmänt be-
gagnande. Beträffande ersättningen gäller dock härvid stadgandena i 89 § 1 mom., 90 § 1 och 2 mom. samt 91 § 3 och 4 mom. denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1974.

Beträffande sådan ersättning till kommun för byggande av allmän avloppsledning, om vars betalning kommunens styrelse fattat beslut före denna lags ikraftträdande, iakt-
tages tidigare stadganden och med stöd av dem i byggnadsordning utfärdade bestämmelser.

Enligt tidigare gällande stadganden skall även avgöras tomtägares skyldighet att er-
lägga ersättning för kostnaderna för an-
läggning av avlopp, om landskapsstyrelsen genom beslut, som fattats före den 1 januari 1960 och som vunnit eller vinner laga kraft, fastställt beslut angående tomtägares er-
sättningsskyldighet och de i landskapsstyrelsens beslut avsedda avloppen byggts före nämnda tidpunkt.